

ACTE COMMEMORATIU DEL 25è ANIVERSARI DE LA INDEPENDÈNCIA DE VILANOVA DEL VALLÈS

Vilanova del Vallès, 15 de febrer de 2009

Senyor alcalde, senyor secretari general del Departament de Governació i Administracions Públiques, alcaldes de la comarca i comarques veïnes, regidores, regidors, vilanovines i vilanovins, en primer lloc, com a president del Parlament, deixin-me agrair sincerament la invitació de l'Ajuntament de Vilanova del Vallès per participar en aquesta commemoració dels vint-i-cinc anys de la independència municipal. De debò que estic molt content de poder-los acompanyar aquest migdia de diumenge.

Des del 12 de febrer de 1984, que es va constituir el nou consistori municipal, han passat vint-i-cinc anys, vint-i-cinc anys en què Vilanova ha crescut, ha canviat, ha millorat en moltíssims aspectes –serveis, infraestructures, atenció municipal, associacionisme, etcètera– i gairebé ha triplicat la població. Us heu convertit en un poble que moltes famílies han triat per fixar-hi la residència. I és evident que això és bo, perquè vol dir vida: vol dir vida als carrers, vol dir vida a les entitats, vol dir vida a l'escola, vol dir vida a les festes, vol dir vida cultural, vol dir vida de moltes menes.

Deixeu-me comentar només un parell d'idees, de manera breu, però penso que l'efemèride s'ho val.

La primera. Els llibres d'història del nostre país, com de qualsevol país, recullen els grans fets, parlen principalment dels grans homes i dels grans esdeveniments. Però Catalunya ha construït la seva història dia a dia, i construeix el seu futur també dia a dia, amb el treball, la constància, la vida que té lloc a cadascun dels seus municipis. Catalunya no seria el que és i no serà el que pot ser sense l'aportació de cadascuna de les seves persones, de cadascuna de les seves ciutats, viles i pobles. També, evidentment, de Vilanova del Vallès.

La nostra és una nació que, tot i algunes derrotes i imposicions, ha arribat viva, i ben viva, i amb bones expectatives de futur al segle XXI. I ho ha fet perquè ha comptat, entre altres forces, amb la dels municipis: la de les grans ciutats, la dels

municipis mitjans i també la dels municipis petits. Municipis com vosaltres, que heu lluitat, que heu prosperat, que heu passat males èpoques, que us heu refet, que heu mantingut viva la vostra identitat, la nostra identitat. Tots plegats hem estat capaços, doncs, de mantenir aquesta identitat: la nostra llengua, la nostra cultura, la nostra voluntat de ser, la nostra voluntat d'existir amb veu pròpia al món.

Per tant, sou un bon exemple per aquesta voluntat de tots plegats, vilanovines i vilanovins, de recuperar la independència municipal, que a més es va impulsar a partir d'un ampli moviment popular a partir del 75 canalitzat majoritàriament per l'Associació de Veïns; com ha dit l'alcalde, "la força del moviment social i ciutadà".

Deixeu-m'ho dir d'una altra manera: cal entendre que el futur de Catalunya passa també per vosaltres, que el que es fa aquí, que el que feu, té un pes, té un valor de què potser no sempre som tots prou conscients, però que existeix.

Segona cosa que us volia dir. La independència de Vilanova va significar guanyar en autogovern, en serveis, en inversions. Va portar la recuperació de la capacitat d'innovació, de creativitat; de lideratge, en definitiva. Es va deixar de dependre d'altres per gestionar i decidir sobre el propi present i sobre el propi futur.

I ho lligo a la interpel·lació que em feia l'alcalde. Vivim un moment històric i complicat, al nostre país. És cert. Tot canvia. Canvien els models econòmics, canvien els models culturals, canvien les relacions socials. Però Catalunya és una nació que té un passat, que té un present i que ha de continuar tenint un futur. Això implica que ens hem d'adaptar, indubtablement, als canvis que vénen. I aquests canvis passen per noves maneres de fer política, teniu tota la raó. Passen per aquesta proximitat absolutament indispensable, passen per la màxima transparència i el rigor, per fer les coses bé. Passen també per mirar més enllà, per no quedar-nos en l'avui; passen sobretot per pensar en el demà. I passen per una cosa, com dèieu, tan fonamental com és la unitat.

Ens hi juguem moltíssim, aquests dies, aquests mesos. No sabem què passarà amb la sentència del Tribunal Constitucional sobre el nostre Estatut; no sabem com acabarà el tema del finançament. Però aquestes són peces clau per dissenyar la Catalunya del futur immediat. Ja no dic la Catalunya del demà,

perquè aspiro a alguna cosa més, però la Catalunya del futur immediat sí, i això ho hem de poder resoldre, perquè afecta la nostra qualitat de vida.

Per tant, la recepta l'heu dita, i és molt clara: unitat. La unitat es va aconseguir per tirar endavant el vostre municipi; la unitat ens ha de servir per tirar endavant la nostra nació.

Moltes felicitats pels vint-i-cinc anys, que en vinguin molts més de progrés i de benestar per a totes les vilanovines i els vilanovins, i que també en vinguin molts més de llibertat per a la nostra nació.

Moltes gràcies.